

Warszawa, 20 września 2010 r.

BIURO OCHRONY ZWIERZĄT
Fundacji dla Zwierząt ARGOS
04-886 Warszawa, ul. Garmcarska 37 A
www.boz.org.pl

Pan Paweł Jakubczak
Mazowiecki Wojewódzki
Lekarz Weterynarii
ul. Kazimierzowska 29
08-110 Siedlce

Zażalenie

na decyzję Powiatowego Lekarza Weterynarii w Nowym Dworze Maz. z dn. 09.09.2010 r.
odmawiającą wstrzymania działalności schroniska w Chrcynnie k/Nasielska

Wydanie decyzji o wstrzymaniu działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt w Chrcynnie k/Nasielska jest konieczne. Z dokumentów licznych kontroli Inspekcji Weterynaryjnej przeprowadzonych w ostatnich latach w schronisku dla bezdomnych zwierząt w Chrcynnie wynika, że zjawisko zagryzania się psów ma charakter stały. Jest to nie do pogodzenia z celem działania schroniska, jakim jest zapewnienie bezdomnym zwierzętom opieki. Taki cel działania schronisk podkreślony został w komunikacie Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 18 marca 2010 r., wydanego po kontroli schronisk w województwie.

Schronisko w Chrcynnie działa legalnie, na podstawie zezwolenia i pod nadzorem burmistrza Nasielska, a także zgłoszone jest do nadzoru powiatowego lekarza weterynarii, który stwierdza spełnianie wszystkich wymagań weterynaryjnych. Stąd należy wnosić, że jest zakładem profesjonalnie wyposażonym, urządzonym, zarządzanym i obsługiwany by zapewnić co najmniej minimalną opiekę w każdym przypadku takiego zwierzęcia. Zagryzanie się zwierząt w takim zakładzie może być traktowane wyłącznie w kategoriach wypadku przy pracy, czyli zdarzenia nadzwyczajnego, które domaga się wyjaśnienia okoliczności jego zaistnienia w świetle przyjętych norm i procedur.

W trakcie wieloletniego nadzoru nad schroniskiem w Chrcynnie nigdy jednak nie ustalono powodów ciągłego zagryzania się psów, zatem też nie sformułowano wniosków w tym zakresie i nie wprowadzono skutecznych środków zaradczych. Było to celowym zaniedbaniem obowiązków ze strony Powiatowego Lekarza Weterynarii w Nowym Dworze Mazowieckiem.

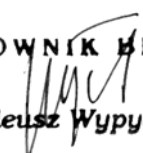
Uzasadnienie odmowy zastosowania środków nadzoru opiera się na traktowaniu zagryzania się psów w schroniskach jako zjawiska zwyczajnego (naturalnego), a domniemana tendencja spadkowa statystyki zagryzień ma świadczyć o poprawie pod tym względem. Uzasadnienie takie nie jest racjonalne. Skoro nie są ustalone przyczyny tego zjawiska, to sama statystyczna zmienność zjawiska w kolejnych latach nie pozwala na oczekiwanie, że zjawisko zaniknie. Tym bardziej nie może oczekiwać takiego skutku ten, kto widzi w tym zjawisko naturalne.

To samo dotyczy argumentu o nieokreślonych czynnościach podjętych ostatnio przez prowadzącego schronisko. Skoro od lat nie podejmował skutecznego przeciwdziałania wypadkom zagryzania się i do tej pory przyczyny zjawiska nie są ustalone, to nie ma racjonalnych podstaw do oczekiwania, że jakiegokolwiek podjęte przez niego środki okażą się skuteczne.

Uzasadnienie odmowy wstrzymania działalności schroniska powołuje się na „słuszny interes społeczny”, nie precyzując na czym on by tu polegał. Postawą do określania słusznego interesu społecznego w każdej sprawie są przepisy prawa. Żadne przepisy prawa nie pozwalają na tolerowanie zagryzania się zwierząt pozostających pod publiczną opieką w profesjonalnym zakładzie przeznaczonym do wykonywania opieki nad nimi.

Słuszny interes społeczny polega na skutecznym zlikwidowaniu takiego zjawiska. W szczególności zaś ustawa o ochronie zwierząt zakazuje utrzymywania zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania (art. 6, ust. 2 pkt 10), natomiast ustawa o Inspekcji Weterynaryjnej nakłada na nią zadanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt (art. 3, ust. 2, pkt 5g), w trybie przewidzianym w przepisach odrębnych. Takim przepisem jest art. 8 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, nakazujący powiatowemu lekarzowi weterynarii stosowanie środków nadzoru w przypadku zagrożenia zdrowia zwierząt, na tle nie spełniania wymagań weterynaryjnych.

Zjawisko zagryzania się zwierząt w schronisku w Chreynnie samo przez się świadczy o nie spełnianiu wymogów weterynaryjnych, przez brak dostatecznie wyodrębnionych pomieszczeń dla przebywających tam zwierząt (§ 2, ust. 1, pkt 3 rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt), w tym dla zwierząt agresywnych (§ 2, ust. 2, pkt 3). Wobec braku ustalenia powodów zagryzania się zwierząt, pozostaje tylko jeden niezawodny środek naprawczy, tj. wstrzymanie działalności schroniska do czasu aż w każdym wyodrębnionym pomieszczeniu utrzymywany będzie tylko jeden osobnik.

KIEROWNIK BIURA

Tadeusz Wypych